

עין משפט
נר מצוה

הַקֶּבֶד א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט

דבינו חננאל

[illegible]

א) ג' הענין תורה וישראל
שונה ומוריד רד (ומורה)
הוא מלשון רד נשרן ע"ס
אולי דין היה ג"כ ג' רבט.
ב) אולי ג"ל יבדוים סלם
בכרך אחד.

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

איסורא סטבונא. וזאת טפי און מחמירין בממונא סידהא און
אנו הולכים בממונא אחר הדין ובאיסורא אזלינן בשר
רובא אפי' היכא דליכא חזקה דאיסורא כנגד הדין ולא חישינן
מאן בממונא נכח הא שטרי וי"ל דמ"מ בשאט אש החמירו דמיס

[illegible]

חפספה יצמן לו דומדע דיעה דכל
 תנאי דלית ליה בחפספה מנח ליה
 דשטעמ דלוציטע מעלמא הוי סימן
 זאל דלעסקמא היכי הוי סימן הלא
 ידך להניח שטרות דלעסקמא
 דנתינת דחוספתא דשנוטות עשרה
 דלעסקמאול מלואס שטרות מקמתי
 י"ל דמיייר הכא שטות דלעסקמא
 נתינת סימן שאינו מוכנס קול הישינ
 שאלה לשמא השאלי לחסר ואותו
 נתינת שטרות דלעסקמא דכל רבנן
 הישינ כמו שקטע^ט להחזיר אבידה
 סימן שאינו מוכנס אפילו סימין לאו
 יאוריחא: **מספרן** שיש ע"י עדים
 יתיר בחותמיה. נראה דמשמע
 שהא ציד המלוה מדקרי ליה
 מספרון דביד הלוה קרי ליה שובר
 לשון מספרון לשון קיטול עוד דביד
 פשטא דכשר ע"י קוים:

הדרן עלך שנים אוחזין

חיישין לשני שוירי א"ל רב חסדא לרבה
 פוק עיין דלאורחא בעי לה רב הונא מוֹנֵךְ
 נפק דק ואשכח דתנן כל מעשה ב"ד הרי
 זה יחזיר א"ל רב עמרם לרבה היכי פשיט
 מר ^אאיסורא מממונא א"ל ^בהתראא שטרי
 חליצה וימאונן תנן פקע ארזא דבי רב
 מר אמר משום לתאי ידידי פקע ומר אמר
 משום לתאי ידידי פקע: מצא בחפסיה או
 בלוסקמא: ^אמאי חפסיה אמר רבה בר בר
 חנה חמת קטנה מאי בלוסקמא אמר רבה בר
 שמואל טליקא דסבי: תכריך של שטרות
 או אגודה של שטרות וכו': ת"ר ^אכמה הוא
 תכריך של שטרות שלשה כרוכין זה בזה
 וכמה היא אגודה של שטרות שלשה
 קשורין זה בזה שמעת מינה ^אקשר סימן הא
 תני רבי חייא ^אשלשה כרוכין זה בזה אי הכי
 היינו תכריך: תכריך כל חד וחד כראשה
 דבחריה אגודה דרמו אהרדי וזכוכות מאי
 מכרזו מנין מאי אריא תלתא אפילו תרין
 נמי אלא כדאמר רבינא ^אטבעא מכרזו הכא
 נמי ^אשטרי מכרזו: רשב"ג אומר אחד הלוח
 משלשה יחזיר ללוח וכו': דאי ס"ד דמלוין
 נינהו מאי בעו גבי תרדי דלמא לקוימינהו
 אולי דמקימי דלמא מידא דספרא נפילי
 משהי איניש קיומיה בידא דספרא: שלשה
 שלוו מאחד יחזיר למלוה וכו': דאי ס"ד דלוין
 נינהו מאי בעו גבי תרדי דלמא למכתבנהו
 ודלמא לקוימינהו אולי מלוה מקיים שטריה
 יש עמהן סמפונות יעשה מה שבסמפונות:
 רב ^אסמפון היוצא מתחת ידי מלוה אע"פ
 כמשחק ופסול לא מבעיא כתוב בכתב יד
 תרמי ליה וכתב אלא אפילו כתוב בכתב ידו
 בין השמשות וקא פרע לי דאי לא הייבנא
 אנא דכי אייתי לי זוזי אתן ליה תנן יאם
 שבסמפונות כדאמר רב ספרא שנמצא בין
 מצאו בין שטרות קרועין ת"ש ^אנמצא לאחד
 מן שמעון פרוע שטרות שניהם פרועין כדאמר
^אקרועין הכא נמי שנמצא בין שטרות קרועין
 אבא ושלא אמר לנו אבא ושלא מצאנו
 זה פרוע אמר רב ספרא שנמצא בין שטרות
 עדים יתקיים בחותמו אימא יתקיים בחותמו
 דשיליגין

ולכתוב לפי פרעון האולל ויודע לכתוב: ואם יש עמאל
ופרא. לקמן בשמעמן: **שנמלא** לו. השטר שהשובר יולל
 וזו השטר מרובה על השובר שהוא אמת שאל לא נפר
 השובר בן השטרות קרועין הלכן חיוב שמהל ששטר
 כך נמנו זה עם השטרות שאין לריבין לו דאי כ"ד מלוה
 אין **כן שטרותיו**. מדי דאי בגט פטור (ב"ב דף קנ"ג). שני יוסף
 ויוסף בן שמעון שטרות פרוט הוא והיה לו שני שטרות על
 גהטא פריעין כלל שובר נמי אלא אין אחד יכול להוליא
 יולל מחמת דל מלוה הוא: **שנמלא**. השטר אין השטרות פרוט
 ודף מנה' יתומין מן היתומין אל פערט אלן בצנועה
 ושלח מנה' שובר שני שטרותיו של אצל על שטר א' ש
 מלוה לא נפרעתי ותדע שהרי לא מסרתי לידך יתקיים בזה
 אצל כל כמה דלא מקיים מהימן דמאן מפיק ליה

בשירי הידוע לנו אין זה שני יוסף
זרת שיש שם יוסף בן שמעון ושם
זה יחזיר. דכיון דלא הומוקו שני
לעיר אחרת שאינה ידועה לנו לא

[illegible]

וה' יאמר עליהם ושלשה הן כרוזין הן זה
צוה: ש"מ קשר סימן. שיש קשרים
ששקין דומין לו לה' ויאמר כך וכן
והיה להם אהיה עשוי דלי לא תימא הכי מאי
תקונתא ארבע הבה ותפשוט מינה
והיה. ותשי מהכל לא תפשוט דמי
רבי חייא ב' כרוזין הן צוה ה' על
המאורע דכרך ר' סימן דכילי עלמא
שטרא שטרא לעמזו וקושרין

אומן יחד וזה כך ששמן יחד: דמא
אחדים השבין זה על זה אורכו
זה על אורכו של תביר: מאי מכריז.
המנא מאי מכריז: מנין. ג' שטרות
זה וזה וטותן סימן שטרותיו היו
יחד: אפי' תרי נמי. הוציל רבין לך
לעלים לתת סימן לאלה כריתות
כדאמר רבינא. באלו מציאות ולקמן דף
הכא: שטרי מכריז. שטרות מאחרי
היו לך שאלמך כך וכך היו וכריתין
היו הלכך דוקא תלתא אצל תרי
מידע ידע דמיטע שטרות שמים
ואין מנין סימן: ודלמא לקוימינסו
אולי. אצל סופר הדיין הכותב הגספ
לאלה השטרות: דלויין היו. שפרשם
והוחזרו להם: למכתבנהו אולי. ומן
הסופר נפל ומעולם לא היו: שמסון.
שובר המנצל שטר. וכל דבר המנצל
שובר קרי שמסון כדאמרם יבד קדוש
אשה ומכירת עבד שהמס קרי
שמסון מפני שמנצל את המכר:
היואל שמסח ידי מלוה. שאל מונח
זה וזה יבד הלוה: שפרא אהרימי
ליו. וסבר אס יבא צעל חובי
לפעמי ואני קרי שטרי עכשיו בדי
ואס לא יבא שובר מוכן ל לא יפרע
ללוה: אפי' כחוב כהכס ידו. שם

וְהָיָה בְּנֵלֹה עֹשֶׂינָה דְקִינָה מֵאֵל
כִּין עֲשׂוּרֵי קְרוּעִים. אֵל אִינִי
לֹא הִיָּה וְהָיָה הַסֵּר אֵלָּה הַשְׁמֹרֹת
הַחֹב וְהַסֹּבֵר הֵאָז אִין כִּרְךְ לְמֹלֵה
וְלִהּ מֹכֵן לֹא כִשְׂרֵלָה לֹה לְפִשְׁו
עֲשׂוּרֵן בְּעִיר אֶחָה וְהִנֵּה אֵלָּה
סִ: מִשְׁמֵן עֵינֵים מְרוּשִׁין. שְׁלֵל אֶחָד
חֹב עֵלִיִּם וּמוֹקֵמִין לִיָּה בַּחֲשׂוֹלֶשׁ
וְכֵל אֶחָד אֶחָד וְכֹל שֵׁטֶר סִ: שְׁבוּעָה
שְׁבוּעָתִים שְׁבוּעָה שְׁלֵל מִשְׁמֵן אֶחָד
מִרְעָה אֶחָד אֶחָד מִמֶּנֶּה עֵלִיִּם:
וְעִ"ם חֹתֵמִי יִתְקֵם אֶם הַחֹתֵמִין
לֹה וּמֹלֵה אֶחָד אֶחָד פִּקּוּל הֹא:
דְּשִׁילִין

מסורת הש"ס

(א) וברכות יט: כתובות מ:
מז: קדושין ג: (ב) ונחמ:
נדה: יט: (ג) גיטין כה:
(ד) ולקמן כג: סנה:
(ה) ולקמן כה: (ו) מרעין:
רש"ל ז' כ"ב קטב:
(ז) מרעין: (ח) שטות:
(ט) מרעין: (י) סנהדרין:
(יא) ע"י ב"ק קה: רש"י:
(יב) תורה: (יג) וכתובות:
(יד) ז' ח"פ קטב:
(טו) ונע"ז ודף ב"ק כ:
ד"ס קמ"ג (טז) לקמן כ:

הגהות הב"ח

(א) ישי" ד"ה תרד"א
משועמם. נ"ב ונכריחות
דף י"ח ע"ב פי' רש"י
תרד"א שוטה או עזל:

גליון הש"ס

גמ' תרמ"א. ע"ן כ"ק דף
קה ע"כ ונחלים דף כה
ע"כ:

לְעוֹי רַעֲשׁוּ

טשק"א, ח"ק.

מוסף רשי

[illegible]

בינו חננאל (המשך)

שבוועה שלא מקרען אבא
ישאל אמר לוי אבא
שלא צערן שטערותי
שישטן זה פרע. אמר רב
ספרא כגון שצמצא
השטרן חוב כי שטרותי
קרעין דובחא מילתא
לא לאו שפרעין לא הוה
ידיב לאי בהדי שטרותי
קרעין אבא בשפסוקי סדורי
לא. ח"ש ספסוק שיש עלי
עדים יתקיים כחתימת
פרוק יאמא יתקיים
מסחומי דשאלנין לסהדי
החמיסין חותמי פדריה
לכתיבי א. חותמי ספסוק